

5100 464

04-11-71

(35)

శ్రీ రస్తు.

శుభము - అవిఘ్నము.

శ్రీరాధాభ్యవనః.

శ్రీ పా వి శ్రీ బే వి చ ర త్ర ము.

నరకస్థితార్థ.

కీర్తన.—తాజరాజ - తాజరాజ - నన్నమ్మ.

శారదాంబులను భక్తిపురముకేడె - నితమునీనాను -
మనకతలచెనను - నరములొసంగుకేగా - పరమసావనీవరదాను
ల - నమ్మితి - కరుణచెననుగనుమా - శ్రీముగనాయెన - పరమధ
క్తితో - తలచెనెల్లపుడుక - కూరిమి - శాంతము - సత్యము
శౌచము - వాచక - నాకొసగీచేరి - రక్షించు - తిల్లరక్షించు -
ప్రీతిక - మన్నించు - మనునక శ్వాహ.

పాద్యతీతార్థ.

కీర్తన.—నరకజయనేత్ర - నన్నమ్మ.

బీభత్సప్రియ శ్రీత్రిపురసుందరీ - నీపదాబ్జములె నదాభజనజే
సెదను - శృంగయుంచు - వరంబులొసగే - పరమేశ్వరి - కైలాస
మేరువయందున వెలసినజననీ - శరణంటిని - పరాకృతి శ్రీపారగీ
బీభత్స మందగామినీ - నుండిరేకులతి - డెండమందున - నమ్మితిదే
ననీ - పాదంబులే - అగారమనియుక - భక్తిచెలచెన - మో
మలరగ బీభత్స చంద్రశేఖరు - సందముగానే - కందునూ - కను
లాశను - అంబ - అందందును - అగారమె - వెంగేటిగీ - హర

ప్రియశంకరి || తీర్థే || కనకమయంబుగ వెన్నముందర - కాంక్షిగల్లు
రత్నములా - అంబ - ఘనముగను శ్రీలక్ష్మినీయిదే - కాపువేడ్క-
కాశికాపురి || తీర్థే ||

కీర్తన. — నామొరాలకించిబోవు-వన్నమట్టు.

తల్లిదయయుంచు - కనకవల్లికల్పవల్లిరో - యుల్లమందున - ని
న్ను కల్లగామనమ్మితిని || తల్లి || భావమలరశేవజేతు - దేవిదయయుం
చున్నాపై - కాపుమువేగమేనన్ను - దేవదేవురాణివేడ్క || తల్లి ||
యోగిజనుల - హృదయమంచు - బాగుగవసియించెదనని - సాగి
లి మొక్కివనిదే - వేగబోవ - సమయమిదే || తల్లి || అఖిలజగ
ములంచువెల్లె - అంబాకృపయుంచుమా - అపరిమితపాపములా
నణచిబోవు లక్ష్మీనిపుడూ || తల్లి ||

కుమ్మిచాట - యీరోడ్డుపట్టణం - వర్నమట్టు.

సావిత్రిదేవిమహిమలెల్ల । సర్వమునెరిగింతువినుడివేగా । భా
వమలరగ వ్రతాహృదక్రితో పణతులుతట్టుడి । వేమకగ ॥ ముద్ర
దేశంబేలె యశ్వపతితనకు । పుత్రులు తెరని తపముచేయా । ముద్ర
శునకు సావిత్రిచిచ్చి వ్రుకు । మంగళసాభాగ్యములెల్ల నెసగె ॥
బాలచంద్రునికీర్తి । బాలవర్ధిల్లుచు । మేలైనమంగళసూత్రము
నకు । వాలాయముగ నెరుగు । చూచుచుండగవుచు । వచ్చెనునా
రదులు మోముతో ॥ అపుడునారదుల రాకయెరిగివేడ్క । ఆ
సనమర్ఘ్యసాద్యావిధులా ! చపలాక్షిపూజించి నమస్కరించి భయ
భక్తియు బెనగొన నిలచియుండె ॥

తంగమే - అనువర్నమట్టు.

అంతనారదులు యింతిత్రికరణశుద్ధి । కెంతయుమెచ్చి ॥ భయ

భక్తియుక్తాలకుఁ | సంతసించి బల్కెనూ సావిత్రి | యిచ్చెనువర
మిప్పుడు ||

ముందిమీనాళ్ - వర్షమట్టు.

వక్రమనవిసతులకెల్ల | పాతివ్రత్యముకన్నా | యెక్కవేమీ
లేదుస్వామీ | చక్కగనాకొనగవలయున్ || స్వామి ధర్మబుద్ధ
హింస | సత్యవ్రతం భూతదయ శమదమాది సంపత్తియు | సర్వ
ము నెరుగించవయా || పుత్రిజెప్పెదావిను | ఆత్మస్వరూపమైన
వాడు | అతడే పతిభర్తయగున్ | అతడేనాత్మారాముడగున్ || అ
తినిరాకపోకలు ప్రణవాక్షర ద్వయమనియెదరు | అతివ ఆ. అక్షర
ద్వయమే సోహం - ఆసోహంబే అయ్యుక్యనుద్రు.

యీనోడ్డునట్టణం - వర్షమట్టు.

నాకార నిరాకారిముల రెంటినేకముజేసి భక్తితోను | జోక
తో వివిధ వ్రసచారములుగావించి | ఓంకారస్వరూపుడైన భక్తి
మోదమలరీ పూజించుమనచు ప్రణవంభోదించినాడ బ్రహ్మమును
చూపి | ఆనరించి దీవించి నీతులుగొలిపి | అశ్వపతినిజేరి యీట్లని
యెన్ || మహారాజా | నీసుతకు వివాహకాలా | మాయెనెవరికి
య్య | దలచితివనిన | సాహనింబునబల్కెన్ | సావిత్రితండ్రికి
సత్యవంతునిదప్ప | యొండొరునిగోరన్ || మునివిన్ని బల్కెను |
తనయపసిదానవు | పెనుకముండురుగక | నుడివెదవు | వినువత్సా
రాంత | మునకతిమ | జనును - ఘనముగ స్వర్గలోకమునకు.

ముందిమీనాళ్ - వర్షమట్టు.

అనిచెప్పినారదులు జనెను నిజేచ్ఛగాను | మనుజేశ్వరుండు పు
త్రిన్ | గనియిట్లుబల్కెనపుడున్ || వినుమాయువ్యంబులేనివాని
గోరనేలరల్లి | ఆనువుగవేరొక్కడమని | మనమలరగగోరుమనిన ||

జనుని-గని-బల్కెనపుడు మనమున మికపురుషుగోరే వెనుకవానిన
దలి యొరునియెంచునె పతివ్రతయుతండ్రి || గాననేను సత్యచం
తుఁ | గానియొరునిగోరనిజము | పూనినాదుకర్త మెట్లుగానున్న
దట్లుజగు ||

తంగమెవర్నమట్టు.

నాశ్యాదేశాశ్చ - స్యుతడవులు వెతకి - సత్యాచంతునాకు
నూ - సావిత్రికి కళ్యాణము జేసేనూ రాజూ - కన్యాదానము కీ
సేనూ | అత్తరి తండ్రియైనసాత్తులు తండ్రికిన్ని - అత్తను
మలకీలి - నారదీకణ్ గిట్టెను చిత్తమలరా - సావిత్రి గట్టెను చి
త్తమలర | అత్తమామగు భక్తిముట్టులువీర - సంస్కృతిగా
కేనజేసెనూ - సావిత్రి - భర్తకుప్రీతిగానూ | భర్తయడేవు
గ భావించి యల్లపుడు - క్రిప్తప్రతిష్ఠాలచేసావిత్రి - భాన్రి
మెలగుచుండే సావిత్రి |

ముందిమిగాళ్ - వర్నమట్టు.

దివములెంచూచుండెనపుడు - వనరుగనారదులు వెప్పి - దివము
వచ్చెననుచు వేగవనమునకూ బయలుదేరి || అత్తమామబాల్ గొ
ని - భర్తపుత్తకు ప్రకారం - కత్తుననుచు బయలుదేరి - భ
ర్తవెంబడించితాను || అడవిజేరి యిగురును - అందుమీద లర
యుచుండ - కడు నెచ్చెను - తలయటంచు కాంత కెగురించెవిభును
కాలమృత్యునవచ్చెంత - కంకణగట్టుకొని - చాలసావిత్రి కంట
బడ - సలియు విభునికెముతనను ||

యారోడ్డుపట్టణం - వర్నమట్టు.

తొడపైనుంచుకొని - యోగాముజేయ - యమ-దూతాలు
దగ్గరజేరలేక - ఖండించవెరచుచు - భర్తాత్మనకుదెల్పు - కాల

సాశంబుతో నానచ్చు ॥ సత్యచంతుని ప్రాణములు - దీనుకొనివేగ
శఘ్నంబున పోవు - చుంకగాను - బ్రాహ్మచారిని - దేహందాచి -
భాగముజేసి - సావిత్రిగదలెను - జమునివెంట ॥ ఆదిచూచియ
ముది - యదియెమియూచిత్రం - యమునివెంటబడించి - యేలన
చ్చేవు - బ్రాహ్మయేసుప్రాణంబులు - దప్పయొందు - వరమికిగొ
నియు వెడలిరాము ॥ అత్తమామాలకు - నేత్రంబులులేక - ధా
త్రిలోకవృక్షముజెందెను - నేత్రవరము - నడిగిసావిత్రిపొందితా
గాత్రిముఖ - వెల్లెశెనునువెంట ॥ నరులరియ - యీశ్వరమున
కు - రారాదము - పరమపతివ్రతని - పతినితప్ప - మనిషేనేవ
దుగు - మనిచెప్పిమిదలోని - హర్షించిమెచ్చెనూ సావిత్రిని ॥ మా
మామకు - రాజ్యాముప్రేమతో నుసగుము - ధర్మప్రభో - కా
మతవ్రతముడవు - మహానుభావుడవనుచుండ - సౌగాతయనుచు
బావా ॥ వెంటబడిరాగ సమవర్తమాచి - నావెంటరారాగు -
నివిభునితప్ప - తంటాలుపెట్టుకు - ఎరిమడుగుమిచ్చెద - వనిత
బావలె - వేగమున ॥ జననిజనకులకు - ఘనముగపుత్రుల - న
నరుగదయచెయ్య - వలెనుమీహా - అనిలడిగి సావిత్రిగొని - త
మనుపడములపై - వనిరుగసాష్టాంగ - మనుచువారిల ॥ దీక్ష
సుమంగళి - భవయనియముచు - దీవించిసావిత్రి - లేవనెత్తి
వరమిడుగుమిచ్చెద - ననిచెప్పికరుణతో - పరమసాధ్వీయనుచు -
వారజనవుడు ॥

శంగమే-వర్ణము.

పతినియ్యచునివేడ ॥ ఆదివినిధి - శక్తి - నీ-పతిని - మిచ్చిని
గొను సావిత్రి ॥ శరీపుత్రుల ॥ సచ్చిత్ర ॥ దీక్షసుమంగళివై ॥
శక్తిప్రతిష్ఠలచే ॥ ధాత్రిలోవెల్లునీనూ ॥ సావిత్రి ॥ భక్తులబ్రాహ్మ
త్వ ॥ పరమసంతోషమున ॥ పతిప్రాణమెత్తుకొని ॥ పనువులెత్తు

కొనుచు-1 సావిత్రి । పతిని తేవవీ తెను ॥ ప్రాణాస్మిరోనేను । వనకు
 గ కలగంటి-వినుముచెప్పేదాను । వనితరో । వింతైన । వృత్తాం
 తము ॥ అనవినిప్రాణేశ । వినునీదులలివండుల్ । మనములచిం
 తింతురు । వేగ మేమనుమండు । జేరబోదాం ॥ అనిబల్కి-వేగమున
 తనవిభునిగూడివేడ్కు । మరుగునిజ ఆశ్రమం జేరగా । ఘనముగ
 నచ్చోటనూ ॥ అత్తమామలకు । నేత్రములోగానరాగ । చిత్రం
 బిదేటునేడు । మననేత్రముల్ । కానవచ్చె । యనుచునుయిరువు
 రు । ఘనమైవ బాలాచూపుల తనయుని యెదుర్కొనిరి । వేగమున
 కోడలినికొంగలింపి ॥ యింతప్రాణ్దేలపోయె । యెగుండు । డని
 బల్కు నంతయుచెలియజెప్పె । సావిత్రి । అత్తమామా । కెంతయు
 మోషముగా ॥ కన్నదివిన్న దెల్ల । అన్ని చెల్లు । కోడలిజూచి చి
 న్నారిముద్దాగుమ్మా । సావిత్రి । కన్నతల్లికమ్మా ॥ మమ్ముగన్నత
 ల్లివమ్మ । మాసాల్లిదైవముకీవని । మామాను అత్తయును కోడ
 ల్ని । మురిపమున । ముద్దుకొనియు ॥ పుత్రలిడుమడిగిసి । పుత్ర
 శాలినెనీవు । పూజ్యురాలవమ్మ । సావిత్రియని । పొగడూచుండ
 గను ॥ పోయినరాజ్యమెల్ల । హాయిగవచ్చిచేరె । బోయిచేరి
 వేడుకా । నిజరాజ్యం । బాయకసాలించిరి ॥ శండ్రికినూర్గురును
 తులు ॥ తనకునూర్గురునుతుల పొందుగి । బడిసేనుగాసావిత్రి । పొం
 గీ చెలంగెనుగ్గా ॥

ముందిమీనాల్ - వర్నమట్టు.

లెట్టలేనియుగములనూ - చక్కగవెలిగేటితల్లి - మక్కువ
 చేకూలుతమమ్మా - అక్కరతోవేడరమ్మా ॥ యింద్రాదిదేవతలు
 ను పార్యతి మాహేశ్వరులును - చంద్రసూర్యకిన్నరులు - పరగ
 బ్రహ్మసరస్వతియు ॥ వరప్రదులౌ లక్ష్మీవిష్ణు - పరమప్రీతితోపతి
 హార్షంబున - శ్రీలక్ష్మీకికరుణమీర - వరములొసంగె

శ్రీ గా గా

చంద్రమేనవత్తమృత్యుః

మరియునాచంద్రమృత్యుః - స్థిరముగానీకుమి - భరణోనచ
లకూచంశుక్ - సావిత్రి - వరదా యోగీయగనూ || శ్రీకరము
గ కమి - చేరిపాడియాడ - శ్రీకంతుషూపారవతి - స్థిరముగ, మూ
గశ్యో విచూచుచుండు||

ఇది శ్రీలక్ష్మీ నిరచితంబగు సావిత్రిమహాదేవి

చరిత్రం కమిసాట నాపూర్వం.

అప్తార్పణం.

శ్రీమహావైష్ణవం.

శుభకృతు - అర్చితమి.

శ్రీ వీరరాఘవనామ స్తోత్రం.

శ్రీరఘు - ముగళశమహాగారి - వర్ణం.

దీనరక్షకనన్న - కనికరించుముతంబు - జేవాదిదేవాహారీ -
నినునమ్మినాను భక్తి || దీన || కామితాఢప్రద - నామెరాలకిం
చు - పేమచే బోవు - స్వామింపరాకేల || దీన || సాధురక్షకనా -
భాధలగుచువేగ - ఓదయానిధే - యూపకనంధన || దీన || కనకవల్లి
సమేత - ఘనవీరరాఘవ - కరుణయుంచుముశౌరీ - మనవినిలక్ష్మి
నీ || దీన ||

క్రీర్తన.—నలుగు బెట్టేదానురారా-వర్ణం.

మొక్కిరిసి పాదములకు - చక్కనీదేనా - యెక్కడజూచి
ననునీవే - దిక్కురాఘవా || మొ|| నిండువేడుక దనులచేలు - కుం
దలికయనా - పాండురంగనినునమ్మితి - పరమపావనా || మొ|| తిరు
వుళ్లలో పవ్వళించిన - వీరరాఘవా- పరమపావనమైన - వాదాల్ని
ర - నమ్మితివేగా || మొ|| సకలలోకాధార - ఓనాధుండుకా - చ
క్కగ బొచ్చులక్ష్మినిట - భక్తవత్సలా || మొక్కి||

క్రీర్తన.—చేడియతోడా-వర్ణం.

పరిమపురుషుని చర్యలువర్ణించినాతంమా - గిరుడు నాహాన
సరిపజాక్ష - వీరారాఘవ కరుణించు || పరి|| జగతివాలనజేసితిని
గ నాహాన శ్రీపతి - నగుమోములుల జూపినాను - వాఘదేవుని
త్పత్తి || పరి|| పంకజాక్షశ్రీరమేశ - ఓంకాంబ్వరూపనా - సలకటము
లెడ - బాపిబొచ్చు - శంకరనుతిక్రీహరీ || పరిమ||

క్రీర్తన.—వావావావా-మహాన్రుభావనీ-వర్ణం.

నారాయణా | నమ్మివారిని | కాచేనారా | కాటాణ్యానాని
దపు | కామితార్థములిచ్చుకిన్నామీ || నారా|| భక్తదనులవ్యాప
యముతోనంది | భుక్తిముక్తిదయ | చేసెడివాడవు - సత్యస్వరూ
పివిశోరీ | శ్రీరాంగా | లక్ష్మినిబోచేటి || నారా|| వేడుకొంటిని
పదపద్మములను వివకుంటి | వరమియ్యక | నేడభోదులైనా నీవు |
నాప్రేక్షనవీడనూ | నమరియించు || నారా||

క్రీర్తన.—నన్నుబోజరా-వర్ణం.

వీరరాఘవా | వేరనెవరు లేరుకావ || వీర|| పాండవవత్సా | మ
స్తాచనశిక్షా | శిష్టానంతరీక్షా | పుండరీకాక్షశ్రీవత్స | పండరీనాథనీ
యండజేరితికావు || వీర|| భావమందున | భక్తితోదలచేదనిన్ను | భావ

పాపసంహారా గోపాలబాల - భూపతివాస - భావజానుందరభక్త
జనుందార - క్రీపి సుఖమూర - శ్రీధరగిరిధర ||వీర|| పంకజనా
భం - పాలించు లక్ష్మీనిదే ||పంక|| సుకటమరణా వెంకటరమణా -
యింకనీడయరాదే వేదాంతసంవేద్య ||వీరరా||

కీర్తన.—వరములిచ్చిబోవవచ్చు-వర్నం.

వీరరాఘవ । వేడుకొంటివరములియ్యర । ధాతుగీయంగువేరే
వేల్పులేకువెతికినా ||వీర|| కనకవల్లిశాసనాధా । కనికరించుమా ।
వెనుకదియ్యకు నన్నుబోవ । కనకసుచేలా ||వీర|| వక్కడవేదెవమ
నుచు । నిక్కముగాను । అక్కరలో వేడితిన్ । చక్కగబోవూ ||
వీర|| ధరనుసూత్రధారివైన వీరరాఘవ । కరుణచెల్లెలక్ష్మీగావూ ।
కామితప్రదా ||వీరరాఘవ||

కీర్తన.—రాజీవముఖరావె-వర్నం.

పంకాజదళనేత్ర - నినుగనిన సంకటములుబాసి - చాలాసు
ఖాతురు ||పం|| చేరితినినుసాదార విందములుకడ - వేరుదిక్కుమ
రి లేరు నాకెవ్వరు - వీరరాఘవా - నినుకోరితిదేవా - నాపై
కరుణా వ్రసచావా పరీపరివిధముల - శార్థించివేడెద ||పంక|| నెర
వల్లితినికేరి - మనునక నన్నెపుడు - నెరుంచి కరుణించు - పర
ముదూకర - వరములియ్యర - నీకరణబాచ్చితి - మరివెరువవల్ల
డనుచు వరదా - భయముబాసి వనజానాభుడబోవు ||పంక|| జు
ని కనకవల్లి జుగుడవిపు సాకు - కనికరించుముస్వాయి - మునిచే
కొనివేగ - వనజలోచనా - శివహృదికర పంక - హరిమనుజా
చాలా - మితనీయను బోవను - తామసమేలను ||పంక||

కీర్తన.—ఎనుబేగతి-వర్నం.

తామ్రానమితా - స్వామిబోవనా - యేమారకను నీకుహి

మలను యెల్లపుడు దలచెదనూ || తామ|| చేరబిలుడ్లమునకా - వైన్య
 వీరరాఘవా - మరినేరకానేచేసి - దురితం చెదరుగొట్టుమా || తా||
 పురుషోత్తమనన్నుబోవ - అరమరలేటికి - పసిమకమాకర నీకు న
 రణు శరణిదో || తామ|| ప్రణవస్వరూప - పరబ్రహ్మస్వరూప - ని
 ణుతింపగ - అణువై మహత్తై గాన్పింతువుదే || తా||

కీర్తన.—గారిపన్నరుచల్లరే-నర్సం.

కాంతాకగణించరాదా - చింతనంతముజేసి - కాపుమునీగా
 సత్యస్వరూపమై నిత్యమైవెలిగేతల్లి - సర్వాంతర్యామియైన పా
 తోకూడి || కాంత|| బంగారుతల్లి రంగనాయకినిన్ను పొంగుచుచేడె
 చ - శ్రీరంగనిరాణియైన || కాంత|| చెంగావీచీచీట్టి శృంగారమొ
 ప్ప మరిని చెంగుల్ బార - గామోహనాంగీరో - లక్ష్మీనీ || కాంత||

కీర్తన.—కరికనల్ - వెచాదొంగుం-నర్సం.

రంగనాయకునిరాణి - పొంగివేడితిమిది || కాంత|| మంగళాంగి
 యైన - శృంగారవల్లితల్లి - సుమంగళితనమిచ్చి - సుమంకిన్ బ్రో
 వు || రం|| పన్నరుచేతరీ - పాదపద్మములుగడిగి - స్వర్ణపుష్పములకా
 ఘనఘాపాదీపములకా - మనమలంకరానితు || రం|| పంచభక్తి
 రమాన్నంబుల్ - కద్దాక్షిణ్యం గైకొను మిదె - హెచ్చైనవిడమం
 దుకో పచ్చకర్పూరారతి - అచ్యుతునీపతి యందుకో || రంగ||

కీర్తన.—నరహరినంబిదే-నర్సం.

మనసు తెలుసుకోనా - మహిమలిట్లుచేసెదా - నామనసుజె
 లుసుకోనా || మహాసుభావా నీమహిమతెంచనాతుమా || మనసు||
 కుక్షినిలోకంబులిడి - రక్షణజేసేటిదాతా - నక్షత్రమునూహన సుహ
 లక్ష్మినిడి వేడుకగా || మన|| స్పృష్టికర్తవైచేచు - శ్రష్టామహ్మాలచే
 శిష్టజుశేవితనా - కష్టముబాపేదొర || మన|| కనకవల్లి గాయక - కని

కరమింతై సప్రదా - అనఘాత్తాలక్ష్మీమొరల్ - వినరాలేదేనీకు ||
మనసు||

కీర్తన.—కోపమేలనే-వర్నం.

కోపమేటికే నల్లి | సాపహాకీదేవి ||కోప|| దాపునజేర్చునా |
సాపంబులణచి | నీసానమూలివ్వు కాపాడుమమ్మా ||కోప|| శ్రీల
క్ష్మీనాపై చాలదయాయుంచు | సాలకడలి పుత్రికనన్నేలుము స
న్నతాంగి ||కోప|| జ్ఞాపదాయినీ | కనకవల్లితాయీ | పూరికచేల
క్ష్మీని | కనికరించికాపుమూ ||కోప||

కీర్తన.—కాత్తారుళ్ వాయి-వర్నం.

అత్తారుళ్ పన్నీరుళ్ పున్ గుళ్ చెందనమందుళ్ జేర్చి బాగా-
చిత్రమైన మెత్తామీద - జేరిశౌరి అల దెళ్ ||అత్తా|| కర్పూరా
వీడెములిచ్చెళ్ - కామినీ - వీరరాఘవునకు - కనకవల్లిసంతల
గారవమును మీరవకీమందునజేర్చె - వయ్యారంబుగాను - ను
రిపముతోడ మోహనాకారుడుశౌరి ||అత్తా|| వేణునాదము కృష్ణు
డూడెనూ - అందముమీరయదుండనుంహ - డెందముపొం
గుందారాంగీతోను - శృంకారసంగీత మంగళములుపాడ - పొం
గుచునేలెను - లక్ష్మీనిరాఘవుడు శౌరి ||అత్తా||

కీర్తన.—నలుగీడవాళంపావై-వర్నం.

దయలేకపోయెడేవా | దయలేకపోయెడుగా | ధర్మమానా
పై | పుట్టిననాలునుండి | పట్టిగా మ్మితికే | పట్టితినీపాకములను |
గట్టిగాపావైమీ ||దయ|| భేదమెంచెదా - దయా | యాదవాంబుని
'చంద్రా' | వాచునులనాతోనూ | వాగునీకా ||దయ|| ఘనవీర
రాఘవనాపై | కనికరిముందుకు | వెనుకవీలేందేమి | అనిగ
ము లక్ష్మీపై ||దయ||

కీర్తన.—నలు గూతురారానామి సంకతుమ్మనా-వర్నం.

వరదాదయ యోచుటకు । మంచీనానేరం । వీరరాఘవానికి
భారమెతినా ॥వర॥ భక్తులదాసునిన్ను బాధించియున్నారా ।
వైద్యాపథములు । నీవుచెకుక బోతివా ॥వర॥ గోపికలచేలము ।
లపహరించబోతివా । గోపాల । గోవులనుమేచ బోతివా ॥వర॥
దిరకాలనఱు కుచేయ జూడబోతివా । వీరరాఘవానన్ను । మ
రదిపోతివా ॥వరదా॥

కీర్తన.—ఎంగేవిపోనే-వర్నం.

పంకజనాథా పరిపాలించూనన్ను । సంకటములోదీర్పు వేంకట
రమణా ॥పం॥ యేడుకొండలవాడా వేమకొంటినిన్ను । చేకి
య మంగతాయ్ । గూడినబోవుదేనే ॥పం॥ పద్మావతీనాథా ।
పాండురంగానీ । పాదాబ్జములనుకేర్చుపాపసంహారానన్ను ॥పంక॥
పరమాత్మకావుమా । పరతత్వమెరుగించి । పరమపురుషహరి ప్ర
హ్లాదరక్షకా ॥పంక॥

కీర్తన.—విరుటాకోతామురారె-వర్నం.

తరణుతరణుడేవా । కరిగాచిపట్టి శ్రీకృష్ణవీరరాఘవ ॥శర॥ శల్ల
వాధనీకు । పాదాబ్జములన్ను । శల్లలుగానునాయుల్లమున న
మ్మితి ॥శర॥ రామపరాకేల । న్యాయునిన్నుబోవనీ । నామారూప
ములకు వేమారుమొక్కితి ॥శర॥ పన్నగశాయి హరిక్రన్ననబో
వునన్ను । సన్నుకగాత్ర ఆపన్న । శరణ్యతండ్రె ॥శర॥

కీర్తన.—రాజావా-నటరాజానీవా-వర్నం.

నాధారంగనాథా । ననుబోధరాదా । కరుణలేదానాపై ।
పాదారవిందములే । ఆధారమనియున్న । ఆధరించ వేలాశ్రీధరా
మాధవా । నాథా । లక్ష్మీమనోహరా । అమయకుభకర పక్షి వాహన

యేరా - తోడివ్యయవ - మోక్షదాయకనమ్మ - రక్షించుచు
 మునిర - పక్షపాతమువలదు - శ్రీవత్స - మనమాలాధారా - నా
 అదిమధ్యాంతరహిత - హేదయానిధే - సాధుచిత్రబ్రహ్మవాసా - స
 ర్వలోకాధారా - భేదమెంచబోకు - యాదవనందన - మోదమొ
 సంగుమో యాదినారాయణ || నాథా ||

కీర్తన.—కారుణ్యమయనిత్య-వర్నం.

అంతరమందు | నేనెంతవేదిన | తండ్రీచింతాదీర్పవునామా |
 యెంతవేడుదునిన్ను | పంతమేలనాతో | శ్రీకాంతానీనైన | జే
 పురాదా | అనంతునికి || అం | ద్రావతికమయ | వలువలొసంగినా
 ధర్మిష్ఠివీవేకదా | శ్రీపతిధృవునికి | మోక్షోపదవియిచ్చి | చేరిగ
 తేంద్రునీ | చేపట్టినస్వామీ || అం | అహల్యశాప | విమోచనజేసి
 న | అచ్యుత | ననుకావవా | ప్రహ్లాదునీకీ అభయమునగి | దేవా
 ప్రజలాను | రక్షించే | నరశింహానినునే || అంతర ||

కీర్తన.—నలుగురురారాసామి-వర్నం.

మరియాదకాదుహరీ - మరిమరీవేడుచున్నా-మరి - కరుణాగ
 ల్లదేమి - క్షరిరాజరక్షణ || మరి || చిరకాలమాయ్యెనిన్ జేరివేడు
 చుండ - మరచితివేమినన్ను - నరహరినమ్మియుండ || మరి || దాన
 ధర్మములుజేయా - ధనమునిండుగలేకు - గానముచేతనిన్ను
 వర్ణనజేయుచుండ || మరి || తీర్థయాత్రాలుజేయా వేదనుదేవాదేవా
 కీర్తనాలాతోనిన్ను పలుమాటపిలువ || మరి ||

కీర్తన.—రారారారా-రఘురామవటుగుడు-వర్ణం.

జననీనామనవి | జనకునికెరుగించి | ననుజేరదియ్యవే | కనకవ
 ల్లికృష్ణామనవి | లోకమాతనవి | భారతిజెందితివమ్మ | సాకేరపురి
 రాజుని | శివరాదేరల్లి || జననీ || కనికరముంచియి | కనకవల్లిసామె

కునుచు భావపునాడు - కరుణాగలిగెను జెప్ప - యు - చేరిచాచిరి
చుకలవంగి - మారబుకునిచెంత - చేరిమోదముగల్గ - యు -

కీర్తన.—పట్టణ త్రిలో-పంచాళి-డి-వర్నం.

పంచరివాసనీ - యండజేరితి - అండండ పిండండ బ్రహ్మం
డనాయక ||పం|| సంసారాటవిసన్ - ధ్వంసముచేయుచున్నది - హిం
సాపడనేరక - నినునెరనబ్బితి ||పం|| మాయావిరహితమాధవ నను
బోవు - మంగళకాంక్షోదీ నబ్బినే ||పం|| ఆపద్భాంధవ నీదావుతే
రితి కాపాడిరియ్యించు - శ్రీలక్ష్మిని ||పం||

కీర్తన.—పాండురీర్తిధరా-వర్నం.

నేరములెంచకుమీ నరహరీ ||నేర|| పాండులేని పాపములను
జేసి - జేరితిసీచెంత - పరార్పరా ||నేర|| ముష్టురాలనచునన్ను -
ధోయవలచునామీ - కన్యముబాపేటికృష్ణానాపై ||నేర|| పన్నగ
శయనా - పాపవిమోచన - క్రన్నన బోవవచ్చు శ్రీలక్ష్మిని||నేర||

కీర్తన.—దేవీవ్యమాన-వర్నం.

సీతాపతేనా సంచితా - పాతకా - హరిణా - వేదరూప - విశ్వ
కర్త - ఆకరించినా సీతా! నీకన్నప్రభువులెవ్వరి - లోకమందునా
సాక్షాత్తురీ - వాసవేగబోచినా ||సీతా|| భక్తులయాపదలను |
తార్దోలియు - నిత్యాండ - మొనగుచువు - నిర్దలాత్తకాసీ!
వారినిన్నుదలచని - సరజ న్నమెందుకు - నారాయణా - నబ్బితిశ్రీ-
లక్ష్మీపూజితా ||సీతా||

కీర్తన.—భోజుంకయ్యావారుంగో-వర్నం.

చక్రమాచిన్నికృష్ణమా - గోవిందకుగోల్వగ - శ్రీలిత - య
పున్నమచంద్రుని బోలుమాముతో - తిన్ననికడల వివర్ణదేహము
న - కళకళమనియెటి - బాదవోదములో - వెల్లగుచున్నది - చక్ర

కుచ్చలును । నిగనిగ మెరిసెడు నీలపువ్వుల బయ్యెల్ల ధగధగ మెరిసె
 టి దండలునిండుగ । కవలు మనుండె కవిత్వరూపాంబు । పలచనితన
 లచే మొలగ జ్ఞెలును । మరకతములనరి ఘనకంఠియు । వరుసము
 త్యపు హారముల్ మెరయగ । ఘనపుష్పరాగ బాజిబంతులు । కన
 కమయమగు కంఠహారముల్ । మణులు చెక్కిన మౌక్తికహారము
 ల్ । మాణిక్యముల మేల్ మేల్ సొమ్ములు । గోమేధికముల పుత్ర
 ర జంధ్యం । కమలాల్ చెక్కిన గాజగొలుసులు । బంగారంబుల
 పుంగరంబులు । శృంగారంబగు పాదసరిములు । నవరత్నముచె జె
 డబంగారం । జనమణు లొద్దిగిన చెంపటీకాలు । సొంపగు అణి
 ముత్యంపు పోగులు । కెంపురవలతో జంపుక జువ్వకీలు । అచ్చ
 మైనబహు పచ్చలకొప్పె । హెచ్చముత్యపు నెమలికుంచెయు -
 నజాలమన్నిన రెట్టబిళ్లలు । గజ్జలందెలు ఘులుస్తుల్ మోయగ ।
 మందహాసవదనార విందముచె । నందనంపనుక లక్ష్మినిబోయగ । ౧

గద్య—ఇది సద్గురువరుని యాజ్ఞానుధారిణియు

భక్తజన పాదారవింద మకరింద - పానా

సక్తి చిత్తయగు శ్రీలక్ష్మియును

భక్తులాలించే - రచియింప

భగవ శ్రీవీరకాళువ

నామ కీర్తనలు

సంపూర్ణం.

కీర్తన.—శ్రీనివాసాదయానిధే శ్రీరజుపోషా కృపానిధే ॥ య
 జ్ఞానంరక్షణ - యతిజనపోషణ - విజ్ఞానప్రసవిభుధపాలనా ॥ శ్రీని
 వరమహావన పాపనివారణ - పరాత్పదా హరే - పరంధామస్థితే ॥
 శ్రీని నందనందనా - నాగసుకయనా - బృందారకగోవిందమురారే
 శ్రీని కంసహగణా - కంస్తుభభకణా - ముక్తాక్షుశ్రీవనమాలా ధరే ॥

శ్రీనిః భక్తపాలకా - భక్తితాయకా - భక్తిచేగలచే - పన్నగ
శత్రునా || శ్రీనిః గానమోహనా గరుడవాహనా - దీనాపవదేదీప్తి
విగ్రహా || శ్రీనిః కరుణాసాగరా కటాక్షమంచర - హరిపరమాత్మా
గరనమ్మిలిమది || శ్రీనిః మకంకుండలా మణిమయభూషా - సకలా
త్వ శేషాచలనిలయా || శ్రీనివాసాః

కీర్తన. — శ్రీవెంకటాచలవలీ - ననుబోవరశ్రీవలీ - భావంబు
నందున పలుమారు పార్థింతు || శ్రీః ఆపదోద్ధారక - లఖలజగద్ర
క్షకా పాదనీకంబు ఘనులెవ్వరున్నారు || శ్రీః కరుణాతొగజరాజ
శ్రేష్ఠేబాపిమకరిని - శిరముద్రుంచి భక్తవరులను బోదిన || శ్రీః
మశ్చావతారమైముచ్చు - సోమగుద్రుంచి - సోమైవ వేదము
లు తెచ్చి అజనకిసిన || శ్రీః కూర్మావతారమై కూర్మీవసధిద్రచ్చి -
సిద్ధలమగు సోమనిర్జరామలకిసిన || శ్రీః వరహావతారమై వసుధ
జాపగజ్జట్టు - హిరణ్యక్షుని - ధరిగూలనేసిన || శ్రీః పరిమథక్తు
డైన ప్రహ్లాదుబాధించు - హిరణ్యకశపుని - హింసింపింపించిన
శ్రీః అమరేంద్రునకు రాజ్యామమరింప పనిబూని - ప్రమదమొప్ప
బలికెవాతాళమిచ్చిన || శ్రీః పరశురామనామ పరంధామయూర్తివై
ధంకీసురులకు భూదాన మొసంగిన || శ్రీః దశరీధమతుండవై - దశ
కంతుదెగబూర్చి - నసుధచాయమేధములు - వనరజేసినట్టి || శ్రీః న
సుధలో దేవకీవసుదేవునకుబుట్టి - పసులగాచికంఠు - బరిమా
ర్చినట్టి || శ్రీః విరమధక్తులకెల్ల వరములొసంగుచు - పరిపాలించు
చున్న - బాద్ధావతారా || శ్రీః వెంకటాచలధాను, ధృఢతలములెక
బాప - శంకరనుతహారీ - శౌరీపరాత్ము || శ్రీవెంకటాచలము

10696

